

tilvejebringes, hvad jeg kalder konservative Garantier.

Jeg har altsaa skitseret en Ordning, som foreløbig kun vilde komme til at gælde de tre Byer Aarhus, Odense og Aalborg, og jeg har Grund til at tro, at man indenfor kommunalt interesserede Kredse i disse Byer vilde være meget glad, om man kom til at gaa den Vej, jeg har antydet i mit Forslag under Nr. 22 — Forslaget under Nr. 2 er jo kun en rent formel Ændring, som er nødvendiggjort af det senere Forslag under Nr. 22. Man kunde gøre den Indvending, at det i og for sig var betænkeligt eller underligt saaledes at lovgive særligt for enkelte Byer og ikke skabe ensartede Regler for alle Byer. Dette er efter mit Synspunkt ikke nogen virkelig begrundet Indvending. Jeg mener overhovedet ikke, der haves Krav paa Lighed indenfor et Samfund. Der haves Krav paa Ligelighed i Behandlingen, og Ligelighed opnaar man paa dette Omraade kun ved netop at bygge den kommunale Forfatning forskelligt i de store Byer, i de smaa Byer og ude i Landdistrikterne. For øvrigt vilde jo forholdsvis hurtigt Byer som Randers, Horsens og Vejle naa op til en saadan Størrelse, at de kunde faa en Ordning som den, jeg har skitseret under Nr. 22. Jeg siger udtrykkeligt: skitseret; thi da de Tanker, jeg har gjort mig til Talsmand for, ingen Sangbund fandt indenfor Udvalget, kunde det kun være min Opgave at give en Antydning af en af de Veje, man i saa Henseende kunde gaa. Jeg er ikke saa forfærdelig forelsket netop i den af mig anviste Vej, at det netop skulde være saaledes; men jeg har altsaa peget i en bestemt Retning, og det er min Tro, at man vil genfinde de samme Tanker og Tendenser paa dette Omraade oppe i det andet høje Ting.

Jeg har saa til syvende og sidst kun en Bemærkning med Hensyn til mit Forslag under Nr. 11, der gaar ud paa, at Ordene „et aarligt Vederlag” erstattes med „en aarlig Medhjælpssum” o. s. v., idet jeg altsaa overhovedet er af den Mening, at det, en Byraadsformand kan gøre Krav paa, er kun Dækning for ligefremme Udgifter og Næringstab. Jeg er paa dette Punkt i høj Grad glad over de Bemærkninger, der faldt fra Flertallets ærede Ordfører (Johannes Jensen), og efter det Syn, han har udviklet paa denne Sag, kan jeg særdeles godt tage dette Forslag tilbage. Jeg vil altsaa meddele den højtærede Formand, at jeg tager mit Ændringsforslag under Nr. 11 tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 11 er taget tilbage. Ønsker nogen at genoptage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg kan begynde med at udtale min Tilfredshed med Udvalgets Stilling i Almindelighed, idet saavel Flertallets Ordfører som Mindretallets Ordførere have erklæret sig enige i selve Lovforslagets Princip: at man bør overlade til Byraadene selv at vælge deres Formand. Jeg skal straks sige, at de faa Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet, og som den ærede Ordfører gjorde Rede for, kan jeg tiltræde. Hvad specielt det Ændringsforslag angaar, som gaar ud paa, at Ministeren skal være bemyndiget til at forøge Antallet af Byraadsmedlemmer indtil 25, havde jeg allerede ved Lovforslagets første Behandling Lejlighed til at sige, at jeg intet havde at indvende derimod. Jeg har blot ikke taget det med, fordi jeg har søgt at begrænse Forslaget til at omfatte det, som vedrører Valg af selve Byraadsformændene; men jeg har i og for sig intet imod at faa den Bemyndigelse, som ligger i det Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, ind i Loven. Jeg erkender, at der maaske er Ønske derom hos de Byraad, som allerede ere oppe paa det højeste Tal — det maa jo erkendes, at de, der ikke ere oppe paa 19, ville ogsaa uden denne Bestemmelse kunne faa deres Medlemstal forhøjet, — og at der maaske kan være eller kan fremkomme Ønsker, hvor man allerede er ved denne Grænse, saa at det kan være berettiget at imødekomme de Ønsker, og jeg har som sagt intet som helst at indvende derimod.

Flertallet har dernæst stillet et Ændringsforslag, der til en vis Grad vedrører det, man plejer at kalde Magistratsforretninger. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at selv om dette kom til at staa i Loven, saaledes som det foreslaas her i Ændringsforslaget, vil Resultatet rimeligvis blive det samme, som hvis Ændringsforslaget ikke maatte blive vedtaget, og Loven ikke kom til at indeholde en direkte Bestemmelse baade om Formandens Stilling i Bygningskommissionerne og om Spørgsmaalet om Byraadsformandens, skal jeg sige, Meddelagtighed i Styrelsen af de forskellige Legater, idet det er en Selvfølge, at hvor det fremgaar af Legatbestemmelserne, at det skal være Formanden i Byraadet og ikke Øvrighedspersonen, der skal foretage det i Legatet